

ژیان خه پوه تی خو نندنه و په ... سه دیق سه عید وا ندزی

ئه گهر چی، له کځه مه گهی ئه مه دا، به رده وام هه وای به کولتووریکردنی خو نندنه و و ناشناکردنی مرځ به کتیب دهرت، وهل هشتا خو نندنه و له کځه مه گهی ئه مه دا، نه به ته کولتوورو بگره له په رو زیشدایه. چونکه ئه مه خو نندنه و، وهک پداو یستییه کی سره کی زیان، هاوش پوهی هر پداو یستییه کی دیکه کی سره کی، که بوون و زیانمانی پوه به نده نابینین. کات خو نندنه و هس نه بووه پداو یستییهک، ئیدی به لای که سه کانه وه گرنګ نییه بوونی هه یه یان نا.

هنگی وهامی ئه و پرسیاره ئاسان بت که بچی خو ننه ری کتیب له کځه مه گهی ئه مه دا، له ئاسته کی یه کجار بچووک دایه، بگومان وهامه کی له بهر ئه و په یه، ئه گهر مرځ خای عه شقه کی گه وره و ب سنووری ب کتیب وخو نندنه و نه بت، نابته خو ننه ری کتیب. ئه و خو ننه ره خای خای دروست دهکات و کتیب دهکات به شته له شوناسی زیانی. هیچ هته ناتوانت کتیب لای که سته خه شو یست بکات، ئه گهر ئه و که سه له ناخه و، عه شقه کی گه وره ی ب کتیب نه بت. خو نندنه و، وهک کردار کی هزری و که سی و به شته له هوشیاری مرځه کان، په یوه ست نییه به زه من و شوین و ووداو که وه. ئه و به یه خو نندنه و نه به ته کولتوور لای ئه مه، چونکه له په راو نزی زیان نه و ده یینین. بوامان وایه، خو نندنه و کات و ساته کی دیاریکراوی هه یه و ده شته له و کاته دا، هه موومان بخو نینه و و بینه خو ننه ر. زره که سم بینیه، باس له و دهکات که ئه و خو ننه ر کی دیاری کتیب بووه، وهل دوا جار داب او له خو نندنه و. له استیدا، ئه وانه خو ننه ر نین، چونکه خو ننه ری کتیب، له ژر کاریگه ریه تی هیچ ووداو گانه کاریه کی تایبه تی و گشتی، له خو ننه و دانا بته. به یه شته نییه به ناوی خو ننه ری هه میشه یی و خو ننه ری داب او.

خو ننه ر، خو ننه ر، ئیدی باکی به و به نییه زه من چ زه من نه که و شوین چ شوین نه که. زرم بینین له و که سانه ی که سره تا خو ننه ری کتیب بوون، وهل دوا جار به هی شوو کردن، چونه نه و زیانی هاوسه رگیری، سیاست و حزبایه تی، سه فەر، کار کردن، له خو نندنه و دابان، که له بنه هته دا خو ننه ری کتیب نه بوونه، به کو هر له سره تا وه کاره کته ری نه و دونه یی خو نندنه و نه بوون. ئینگلیزه کان ده ن: (مانه و ه له لووتکه سه ختره له گه یشتن به لووتکه). خو ننه ری کتیب لای من،

ئەو كەسە يە كە بـ ئە بەد لە لووتكە كەدا دەمـ نـ تەو و ئەوـ دە كاتە
زـ بـ دى ھەميشە يى خـى. لە نـ وان كـ تـ ب و خوـ نەرى جددىدا،
پەيوەندىيەكى و حى و ئـ رگانىكى ھەميشە يى ھە يە. پەيوەندىيەك، كە
ھىچ گـ گـ انكارىيەكى ژيان كارى تـ ناكات. ئەوانەى خوـ نەرى
ئاستەقینەى كـ تـ بن، بـ كاتـ كى ديارىكراو ناخوـ نەو، بەـ كو
دەخوـ نەو بـ ئەو ھى بـ ىن. مەميشە دەـ مـ : خوـ نەو
تلياكە، ئەوانەى فـ رى دە بن، ناتوان دەستبەردارى بىن. كاتـ كـ تـ ب
دە بـ تە خـ راكى و حى مـ رـ قـ ك و لەگەـ پلازماى خوـ نى تـ كەـ او
دە بـ ت، مەحـ ھىچ ھـ زـ ك بتوانـ ت بيوەستـ نـ ت. ئەوانەى دەيانەوـ ت
بىنە خوـ نەرى كـ تـ ب، دە بـ خوـ نەو بەكەنە خەمى سەرەكى ژيانىيان،
دە بـ خوـ نەو ھەك پـ ويستىيەكى ژيان بىين. لەكاروانى ژيانى
خـ مدا، ھەژارى و نەھامەتى وسەختى يەكجار زـ رم بىنى، كەوتن لە
خوـ نەن و ھەزرى كچان و شكست لە خـ شەويستى و عشقم بـ ھەگەزى
بەرامبەربىنى، لە دەست دانى ئازىزان و ھاوـ يانم، كە بەشـ ك بوون لە
وحمبىنى، دەمەقاـ ى وردو گەورەى نـ وان دايكم و باوكمم زـ ر
بىنى، بـ پارەيى و نەبوونى و چەرمەسەرى زـ رم بە ئـ ستاشەو
ديو، وەـ ھىچ يەك لەمانە، نەيانتوانى و ناشتوان لە كـ تـ ب و
خوـ نەو دەمە دابـ ن. ئەگەر خوـ نەو و كـ تـ ب نەبوايە، ئەستەم بوو
بتوانم بەرگەى ئەو گـ شەگىريە و تەنھايە كوشندەيە بگرم كە
تەمەنـ كە تيايدا دەژىم.

بـ ئیش و دەست بە تاـ بووین، باخـمان بە کتـب سەرقاـ بکەین. من دەزانم و دـنیام وەك چـن ئاسمان شینە، بەو شـوێش بە هەزاران لەوانەى لە ئـستادا، لە ترسى و کـروناو بە هـى قەدەغەى هاوو چـو کتـب دەخوـننەو، دوای تەواوبوونی بارودـخەکە، دەچنەو سەر یتمى ژيانى کلاسیكى ئـژانەیان و پشت لە کتـب دەکەن. ئەمانە نەخوـنەرن، نە عاشقى خوـندنەو. چونکە خوـنەر بـ کتـب، بـ چرکە ساتـکیش ناژیت. وەك چـن ئـکسجین نەگاتە سیهکانى دەمرـت، بەو شـوێش کتـب نەخوـنـتەو، شـت دەبـت. مەحـا بە بتوانین بە کـرـناو بە کەرەنتینە، خوـنەر دروست بکەین ئەگەر ئەو کەسە خـى خوـنەرى کتـب نەبـت. بـیە کاتـ لە پەنجى هاوـم (یاسین برايم) ئەو ئاگایینامەم بینى کە بە ناوى (کـرـنا خەـوێتى خوـندنەو) یە، لە ئـستیدا سەیرم پـهات. دەبوو ئەو هاوـم یەم بزانت، کە ژيان پـویستە خەـوێتى خوـندنەو بـت نەك کـرونا. کـرونا تەواو دەبـت، بە تەواوبوونیشى، ئەو خەـوێتەش هەـدەگیرـت، بەـم خەـوێتى ژيان بەردەوامە. ئەو کە خـى خوـنەرو نووسەرە، دەبـ پەيامى ئەو بـت کە هەمیشە مرـق بخوـنـتەو، نەك تەنها لە کاتى کورونا. من دەزانم ئەمە لە دـسـزى و بەتەنگەو هاتنە، بەـم باشیش دەزانم خوـنەرو عاشقانى کتـب بەوشـوێ دەروست نابن. لە ئەزموونى ژيانى خـمدا، کەسانى زـرم بینى کە خوـنەرى کتـب بوون، بەـم لە بەر سیاسەت، ژيانى تايبەتى، چوونە هەندەران، کاروبارى ژيان، پشتیان لە کتـب کرد. لای من خوـنەرـکى ئـستەقینە و جددى، لە هەزاران خوـنەرى ساخته و دەم دەمى گرنـگترە.

زـرکەس داواى کتـبـبیان لـ کردووم، کە هـناوێتییانەو، پـم گوتوون: کتـبـبەکەت خوـندنەو؟ دەـتـنەـخـر نەمتوانى تەواوى بکەم. خوـنەرى ئـستەقینەى کتـب بە بـواى من دەبـ کرمى کتـب بـت. کە کتـبـبـك بـاو دەبـتەو، هەموو تاسەى من ئەوێە چـن بتوانم ئەو کتـب بە دەست بخەم و بیخوـنـمەو. بـ من وەك خوـنەرـکى ئاسایى، گرنـگ نییە کـرونا هەیه یان نا، قەدەغەى هاووچـیە یان ژيانى ئاسایى، شەـه، یان ئاشتى، لەکام شارو وـلات و جـگەم، ئەو گرنـگە کە دەبـ بخوـنـمەو. چونکە ناتوانم بـ خوـندنەو بـژیم. لە ژيانمدا زـر شتى تايبەتیم لە دەست داو، وەـ هـرگیزاز هـرگیز نەمتوانیو کتـب و خوـندنەو لە دەست بەم. چونکە ئەوێ لە کتـبـبەکانەو فـرى بووم، لە هـچ کەسـکى دیکەو فـرى نەبووم. شانازییەکی گەورەیه کە کوـى کتـب بووم. کتـب پەنجەرەیهك بە سەر ژيانى مرـق دەکاتەو، کە لە هەزار کـاو ئـژنەو ژيانى تـدا ببـنـت. من هـرگیز باوـم بە خوـندنەوێ کاتى و خوـنەرى کاتى نییە. شتـك نییە بە ناوى دابـان لە خوـندنەو، بەـکو خوـندنەو پـویستییەکی وـحى و هـزرى مرـقە.

وهك چان پښتيا ماکيه کان پښتيا ټپان، بهو شپوه يهش ده بڼ
خوڼدنه وه پښتيا ټپت، خوڼنهر بوون، بهرهمی شهنوونی و دهست له
ملان يه کی دوورودر ژي کتبه.

خوڼنهر بوونی کتبه، بهرهمی ده دوانزه ټپژي که رهنينه و قهده غی
ها تووچ نيه. نهوانه ی ده يانه و ټپنه خوڼنهری ټپسته قينه ی کتبه،
ده بڼ خپان بڼ کتبه یه کلایي بکه نه وه، ده بڼ دهست بهر داری زښت بن
له پڼناو کتبه بدا. نه گهر نه توانن نه مه بکه، پښتيا ټپزې خپان و
کتبه بيش بگرن. خوڼدنه وه، یاری کردن نيه، هر دم ټپناره زوومان
کرد، هه يېده يڼ، خوڼدنه وه سه فهر کی نه به دی و بڼ کتبه يه،
سه فهر که ناکر ټپت له نه وهی ټپگادا بوه ستيت. نهوانه ی له نیوه ی
ټپگه دا هاو ټپکانيان جډن، له پير زی و گه وره یی هاو ټپيه تی
نه گه یشتوون کتبه بيش هروا يه. بیرمه سا ټپان کی زښت له مه و بهر و
له سهرده می به عسدا، که کتبه وه ټپستا بڼاونه بوو، شيعره کانی
عه بدو ټپه شوم له هاو ټپيه کم خواست و سهرجه می شيعره کانیم له
ټپنووس ټپکدا نووسيه وه، که ټپستاش نه و ټپنووسه م ماوه. نه گهر
خوڼه یستیم بڼ شيعر و عه بدو ټپه شو نه بووا يه، سه ليقه ی نه وه م
نه بوو به دیار هېچ شت که وه دابنیشم. نه م نمووانه، بڼ نه وه نيه
فيزی ټپل بده يڼ، بڼ نه وه نيه خود شانازی پڼه بکه يڼ، که
هاو ټپيانم نهوانه ی من ده ناسن، ده زانن چه ند که س کی گڼه گيرو دووره
پهر ټپزم که هر گيز مه گهر به ده گمن، ده نا له نه ونده ټپشنير يه که
دهرناکه وم. به ټپکو بڼ نه وه مه، گوزار شت کی بچووک له په یوه ندی
خوڼنهر ټپک و کتبه به وه بکه م که خپم. نه و نه زمونه پڼم ده ټپت، ناسان
نيه ببته خوڼنهری کتبه، مه گهر خولیا يه کی بڼ سنوورت بڼ
خوڼدنه وه له ناخدا نه بڼت. که م نين نه و نووسه رو هونه رمه ند و
شان ټپکارانه ی، خپان ټپشنير و خوڼنهر و که سانی به توانان، به ټپام
کو و نه وه کانيان، سه دو هه شتا پله پڼچهوانه ی نهوانن و ټپقپان له
هونه رو نووسين و خوڼدنه وه و شان يه. نه مه بڼچی وایه؟ چونکه
خپان له ناخه وه عاشقی کتبه و خوڼدنه وه نين، نه گهر که س کيش نه و
عشقه ی له ناخدا نه بڼت، مه حا به بتوانين دروستی بکه يڼ. بڼگومان
ده توانين هانی بده يڼ، زه مينه ی بڼ به خس نين، باسی با يه خ و گرنگی
خوڼدنه وه ی بڼ بکه يڼ، به ټپام ناتوانين بیکه يڼه خوڼنهری ټپسته
قينه ی کتبه.

دروست وهك نه وهی پزیشک ټپک چاره سهر ټپک بڼ نه خ ش ټپک دا نه ټپت و هه موو
با يه خی خورادنی چاره سهره که ی بڼ باس ده کات، وه ټپنه گهر خودی
نه خ ش که، چاره سهره کان به کار نه ه ټپت، بڼگومان لږه دا، هڼزو
ټپنو ټپنی و توانا کانی پزیشکه که، شو ټپنی خپی ناگر ټپت و هېچ با يه خ کی
نيه. بڼ خوڼدنه وه ش هه مان شته. چ ټپگه یشتن کی هه يه پمان

وابـت، مادام له ماـهوهين و كهرنتينكراوين، مادام دهسهـات
قهدهغەى ها تووچـى اگەياندوو، ئىدى دەـبـ كـتـبـ بخوـنـينهوه.ئەى
پـشـ قەدهغە و دوای هەـگرتنى قەدهغە؟ ئەى دوای نەمانى كهرەنتينه و
ئازادبوونمان؟ ئەو كات بگەـنـينهوه سەر ـيتمى ژيانى كلاسيكى و
ـژانە و پشت له كـتـبـ و خوـندنهوه بكهين؟.

ـواندزـنيسانى 2020